

РЕШЕНИЕ

№ 19

гр. Сливница, 17.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВНИЦА, IV-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети декември през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Николай Св. Василев

при участието на секретаря Галина Д. Владимирова като разгледа докладваното от Николай Св. Василев Административно наказателно дело № 20251890200446 по описа за 2025 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите ЗАНН.

Образувано е по жалба от В. И. А., с която на основание чл. 59, ал. 1 и ал. 2 ЗАНН се обжалва електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП № 8505084152, издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 300 лева за нарушение по чл. 139, ал. 6 от ЗДвП.

В жалбата се твърди, че жалбоподателят не е извършил нарушението, допуснати са процесуални нарушения при издаване на ЕФ и нарушението не е описано ясно.

В проведеното публично съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, не изпраща представител.

Въззиваемата страна - Агенция „Пътна инфраструктура“, редовно призована, не се представлява.

Съдът, като обсъди доводите на жалбоподателя и събраните по делото доказателства, намери за установено следното:

На 07.01.2022 г. в 14:39 часа, с устройство № 40671, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси, намиращо се на път I-8 км. 41+234, е установено движение по път I-8 км. 41+234 с пътно превозно средство – лек автомобил марка „Смарт“, модел „МЦ01“ с рег. №, допустима максимална маса от 980 кг., за което не е заплатена пътна такса ППС по чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗП според категорията на пътното средство.

Горното е квалифицирано като нарушение на чл. 139, ал. 6 от ЗДвП и на

основание чл. 179, ал. 3, във вр. чл. 187а, ал. 1 ЗДвП на жалбоподателя в качеството на водач с обжалвания електронен фиш е наложено наказание глоба в размер на 300 лева.

По безспорен начин въз основа на изложената фактическа обстановка и въз основа на приетите по делото писмени доказателства, съдът прие, че жалбоподателят не е имал закупена електронна винетка, активна към момента на установяване на нарушението. Доказателства за обратното не са представени по делото.

Изложената фактическа обстановка, съдът прие за безспорно установена въз основа на приетите по делото писмени доказателства, а именно: извлечение от електронната система на АПИ, 2 броя снимки, извлечение от интернет страницата <https://web.bgtoll.bg> и протокол № 28765/21 от заседание на УС на АПИ.

Писмените доказателства са надлежно приобщени към доказателствените материали по делото, затова съдебният състав ги кредитира. Цялостният анализ на всички доказателствени материали според съдебния състав води до еднозначен и категоричен извод относно фактическата обстановка по конкретния случай. Релевантните по делото факти са установени с достатъчно, при това валидни и категорични доказателства по делото.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена от легитимирано лице (наказаният нарушител), в срока за обжалване по чл.59, ал.2 от ЗАНН, и срещу обжалваем (подлежащ на съдебен контрол) административно-наказателен акт, и затова се явява процесуално допустима.

Електронният фиш е издаден от компетентен орган и в рамките на неговите правомощия, съгласно ЗАНН и ЗДвП. Същият отговаря на образца на електронен фиш, приет с протокол № 28765/21 от заседание на УС на Агенция „Пътна инфраструктура“. Препис от електронния фиш е връчен на наказания, с което е изпълнена процедурата по чл. 189ж от ЗДвП. От изложеното следва извод, че при издаването на ЕФ не са допуснати съществени процесуални нарушения.

С измененията на Закона за движението по пътищата и Закона за пътищата /ДВ, бр. 105/2018 г./ е предвиден нов начин на заплащане на такси за преминаване по платената пътна мрежа, при която се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства - винетни такси и такси на база време и на база изминато разстояние. Това изменение въвежда съответно и различни санкционни последици за нарушенията, свързани с неплащане на дължимите такси.

В чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата е предвидено, че за движение на пътни превозни средства с обща технически допустима максимална маса до или равна на 3,5 тона се дължи заплащането на винетна такса. В чл. 10а, ал.

7 от Закона за пътищата е предвидено, че това са моторните превозни средства, които имат най-малко четири колела и са предназначени за превоз на пътници; моторните превозни средства, които имат най-малко четири колела и са предназначени за превоз на товари и моторни превозни средства с повишена проходимост. Заплащането на винетната такса дава право на едно пътно превозно средство да ползва за определен срок платената пътна мрежа.

Съгласно разпоредбата на чл. 10а, ал. 3 от ЗП, винетната такса се заплаща от собственика или ползвателя на пътното превозно средство след деклариране на регистрационния му номер, категорията на пътното превозно средство и периода на валидност и важи само за пътното превозно средство, чийто регистрационен номер правилно е бил деклариран от собственика или ползвателя му.

В случая нарушението е установено и санкционирано с електронен фиш, като както беше посочено, съдът не констатира съществени процесуални нарушения по повод издаването на електронния фиш. В Закона за движение по пътищата е предвиден специфичен способ за установяване на нарушения, свързани с неплащане на дължимата винетна такса, като [чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП](#) допуска при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, да може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по [чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата](#), размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от управителния съвет на АПИ.

В случая по делото е приложен обжалвания електронен фиш, ведно със снимков материал към него, в които са посочени дата, място, час и описание на нарушението, регистрационния номер на ППС, собственика на ППС, както и данни относно ползваното техническо средство, поради което следва да се приеме, че са налице доказателства, установяващи безспорно извършеното нарушение по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, като са спазени посочените по-горе изисквания за форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване на обжалвания електронен фиш.

Правилно е квалифицирано деянието и осъществения състав на административно нарушение, тъй като електронният фиш е издаден вследствие на установено нарушение, което е заснето с контролно устройство № 40671, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП, като в електронната система съгласно чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП е създаден доклад с приложения към него статистични изображения във вид на снимков материал, които представляват доказателства за отразените в тях обстоятелства относно пътното превозно средство, неговата табела с регистрационен номер, датата, часа и мястото на движение

по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, и местонахождението на техническото средство - част от системата.

Представените по делото доклад за нарушение и снимки се явяват годни доказателства в процеса. От същите се установяват мястото, времето, превозното средство, с което е извършено нарушението, както и техническото средство, с което е установено нарушението. Поради това събраните по делото писмени доказателства потвърждават описаното в електронния фиш и извършеното от жалбоподателя нарушение. Правилно в електронния фиш е посочено, че същия дължи и заплащането на таксата по чл. 10а, ал. 2 от ЗП като в тази си част същия няма санкционен характер.

Съгласно санкционната разпоредба на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП водач, който управлява пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което е дължима, но не е заплатена такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗП, се наказва с глоба в размер 300 лв. Чл. 187а, алинеи 1 и 2 от ЗДвП предвиждат, че при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3—3б в отсъствие на нарушителя се счита, че пътното превозно средство е управлявано от собственика му, а в случаите, в които в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство е вписан ползвател — от ползвателя, освен ако бъде установено, че пътното превозно средство е управлявано от трето лице.

Наказанието в разпоредба на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП е определено в абсолютен размер – 300 лева, независимо от характера и тежестта на нарушението. **Това наказание противоречи на чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО поради нарушение на изискването за пропорционалност.** При нетранспониране в срок на директива или при неправилното ѝ транспониране се поражда директен ефект, който позволява непосредствено приложение на съответните текстове на директивата.

Абсолютната липса на пропорционалност на преследваната от законодателя цел, както и възможност за индивидуализиране на санкцията за всеки конкретен случай, съобразявайки неговите особености, е видно и в обстоятелство, че независимо от налагането на административното наказание, санкционираният правен субект дължи и заплащането на съответна такса по чл. 10а, ал. 2 от Закон за пътищата. В конкретиката на настоящия случай тази такса е в размер на 10 лева, а наложената на жалбоподателя глоба надвишава този размер 30 пъти. За да бъде освободен от административнонаказателна отговорност на жалбоподателя пък е предложено да заплати компенсаторна такса в размер на 70 лева, чийто размер също е в абсолютна стойност.

Разпоредбата на чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО въвежда задължение за държавите-членки установените наказания за нарушение на директивата да бъдат ефективни, съразмерни и възпиращи. В тази връзка е практиката на СЕС по съединени дела С-497/15 и С-498/15. Предвидената санкция в чл. 179, ал. 3 ЗДвП е абсолютно определена, т. е., фиксирана и не предвижда възможност за преценка на конкретните факти и тежестта, съответно, предвиденото в този фиксиран размер наказание противоречи на чл. 9а от Директива 1999/62, поради нарушение на изискването за пропорционалност.

Така наложеното административно наказание надхвърля границите на необходимото за постигане на целите на Закона за движението по пътищата в смисъла на чл. 5, § 4 от Договора за Европейския съюз /така и решение № 895 от 10.07.2024 г. на Административен съд - София област по к. а. н. д. № 433/2024 г./. ЗДвП не дава право на сезирания съд да изменя налаганите глоби или имуществени санкции, и по-конкретно да намалява фиксирания размер в зависимост от характера или тежестта на извършеното нарушение.

Както е прието и в решение на СЕС по дело C-61/23 от 21.11.2024 г. член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер. Следователно разпоредбата на чл. 179, ал. 3 ЗДвП противоречи на правото на ЕС и в частност на цитираната директива.

Следва да се има предвид и че в чл. 12 ЗАНН е посочено, че административните наказания се налагат с цел да се предупреди и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред и да се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани. Налагането на административно наказание не е, а и не следва да бъде самоцел на държавата - то трябва преди всичко да е в съответствие с тежестта на извършеното административно нарушение. Този принцип се извежда от разпоредбата на чл. 35, ал. 3 НК, според който наказанието трябва да е съответно на извършеното престъпление, т. е. по арг. от чл. 11 ЗАНН и административното наказание, респ. имуществената санкция трябва да са да съобразени със степента на засягане на обществените отношения от извършеното административно нарушение.

По изложените по-горе съображения съдът намира, че електронния фиш следва да бъде отменен.

По разноските:

Съгласно чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК.

Съгласно чл. 143, ал. 1 от АПК, когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. В случая жалбоподателят е бил представляван от адв. Д., на когото е заплатил 400 лева адвокатско

възнаграждение. Същото съответства на извършените процесуални действия и на фактическата и правна сложност на делото и следва да бъде възстановено от наказващия орган.

Считано от 01.01.2026 г., валутата на Република България е еврото при фиксиран валутен курс 1 евро = 1,95583 лева - арг. чл. 4, ал. 1, вр. чл. 3, ал. 1 и чл. 5, ал. 1, чл. 11, ал. 2, чл. 12 и чл. 13 от Закона за въвеждане на еврото в България. Поради това в диспозитива на настоящето решение сумите следва да бъдат посочени в евро и в левовата им равностойност.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ електронен фиш № 8505084152 за налагане на глоба за нарушение, установено от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, с който на жалбоподателя В. И. А., ЕГН *****, на основание чл. 179, ал. 3, във вр. с чл. 187а, ал. 1 от ЗДвП, е наложена глоба в размер на 153,39 евро /300 лева/ за нарушение на чл. 139, ал. 6 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“, да заплати на В. И. А., ЕГН *****, сумата от 204,52 евро /400 лева/ разноси по делото.

Решението може да се обжалва от страните в **14-дневен срок**, считано от получаване на съобщенията за неговото изготвяне, с касационна жалба пред Административен съд – София област по реда на АПК.

Съдия при Районен съд – Сливница: _____